

Arrest

nr. 245 894 van 10 december 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VAN ROSSEM
Violetstraat 48
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 14 april 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 maart 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 november 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 december 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. HUYBRECHTS *loco* advocaat S. VAN ROSSEM en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 14 maart 2015, verklaart er zich op dezelfde dag vluchteling.

1.2. Op 12 maart 2020 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot uitsluiting van de vluchtelingenstatus en uitsluiting van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend naar verzoeker verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, T. R. , verklaart de Srilankaanse nationaliteit te bezitten en van origine een hindoeïstische Tamil te zijn. U bent geboren te Valvettithurai in het noordelijke Jaffna-district en woonde er met uw ouders aan de Aathikovalady road. U volgde na het lager onderwijs nog een jaar middelbaar, maar stopte ergens in de jaren '90 met uw scholing. Uw vader was visser en u trad in zijn voetsporen toen u ongeveer 14-15 jaar was. U hebt één broer en had drie zussen. M. is nu in Mullaitivu, R. verdween tijdens de laatste oorlog in 2009 en Re. verblijft nog bij uw ouders, uw broer woont in Chemmelai.

Uw familie had zwaar te lijden onder het conflict tussen de Tamiltijgers (Liberation Tigers of Tamil Eelam ofwel LTTE) en de Srilankaanse overheid. Jaren geleden zou uw vader een visverbod van het Srilankaanse leger (SLA) genegeerd hebben waarna hij zo zwaar werd geslagen dat hij niet meer kon werken. Sindsdien was hij mindervalide. Ook waren jullie verschillende periodes ontheemd. Tussen 1995 en 2002 woonden jullie in Chemmalai, Mullaitivu, toen LTTE-gebied (Vanni). In de periode 2002-2005, tijdens de vredesonderhandelingen tussen LTTE en overheid, woonden jullie weer in Valvettithurai, Jaffna. Tijdens de tsunami van december 2004 werd jullie woning vernield. Rond 2005 zouden jullie teruggekeerd zijn naar Chemmalai in de Vanni (LTTE-gebied).

U merkte dat de situatie in het noorden van het land verslechterde, u was onder meer getuige van een incident waarbij twee vrienden zomaar gedood werden door het SLA. In 2005 zou uw zus R. vrijwillig toegetreden zijn tot de medische afdeling van LTTE onder Thileepan. In september 2006, op uw 25ste, zou u zelf onder dwang lid zijn geworden van LTTE, dit omdat LTTE ermee had gedreigd dat ze uw andere zus ook zouden meenemen. U bood zich vervolgens in haar plaats aan en meldde zich bij de politieke afdeling van LTTE te Alambil.

U kreeg vervolgens drieënhalve maand militaire en wapentraining en les over de doelstellingen van het LTTE in Thoddyadi en Visvamadu. Nadien werd u ingedeeld bij de Zeetijgers (Kadal Puli), de marine-gevechtsafdeling van de Tamiltijgers, die geleid werd door commandant Soosai. U kreeg de LTTE-naam A.. In de periode januari 2007 tot augustus 2007 werd u aangesteld bij de inlichtingendienst (Pulanaaivuthurai) van de Zeetijgers, die geleid werd door Vinayagam. U werd eerst gedurende ongeveer zes maanden aangesteld als logistiek/administratief personeel in een geheim LTTE-gevangenenkamp genaamd Kilo 7/Tango 7 in de regio Vallipunam in Jaffna. U was verantwoordelijke van een groep van vier inzake budget, opmaken van de planning en een takenlijst. U en de drie anderen stonden ook in voor het ophalen van en terugbrengen van gevangenen, met name LTTE-leden die overtredingen hadden begaan, naar hun cel. Daarnaast waren er een tiental bewakers aangesteld in het kamp. Twee andere LTTE-ers, uw onmiddellijke overste K./Ki. en Ta., deden de ondervragingen van de verdachten, u zelf was hier niet bij betrokken.

Vanaf augustus 2007 tot februari 2008 was u samen met uw drie collega's aangesteld als tweedelijnsbewaker van 'special commander' Soosai, samen met zijn bodyguards K., N. en V.. Soosai was tijdens een incident in juli 2007 zwaar gewond geraakt en verbleef tijdens zijn herstelperiode op verschillende geheime plekken, uit schrik voor represailles door het SLA. U was voornamelijk bezig met de bewaking van de huizen waar hij verbleef. In die periode werden de taken van Soosai verdeeld onder zijn ondergeschikten Se. en Na..

Nadien heb u zich vooral verder gespecialiseerd en trainingen gevolgd. U volgde vier maanden zeetraining in Wadduwakal onder leiding van S. M.; u leerde varen met motorboten en lange afstanden zwemmen op zee bv. 10 km in open zee. Wegens het oprukkend SLA in de regio werd u vanaf juli 2008 ingezet voor het aanbrengen van voorraden naar de frontlinies (forward defence line), onder N.. U ging er oorspronkelijk verdere training volgen maar werd ingezet in de afdeling bevoorrading gezien de conflictsituatie. U was actief in Chellawatte en bracht voorraden en wapens vanuit Mullaitivu naar het front. Vanaf november 2008 verplaatste u zich naar Chellai (Salai) omdat het SLA verder oprukte. Intussen had het SLA Alambil veroverd. U was actief bij de bevoorradingsafdeling van de gevechtseenheid Charles Padai bataljon. Uw leider toen was Su.. Het front bevond zich op drie plaatsen, Chundikulam, Iranaipalai en Mullaitivu. In februari 2009 raakte u echter gewond in Mattalan toen u een wapentransport deed. U was net munitie aan het vervoeren om naar het front te vervoeren te Wadduwakal toen een mortier vlakbij neerviel. Twee medesoldaten werden direct gedood. U was buiten strijd en diende drie maanden behandeld te worden in een school dat dienst deed als LTTE-ziekenhuis te Pokkanai. Intussen rukte het SLA verder op in de regio en vielen er zware verliezen bij het LTTE.

In de nacht van 19 op 20 april 2009 hebt u zich uiteindelijk overgegeven aan het SLA te Point Pedro, samen met de rest van uw familie die ook naar daar waren ontheemd. Jullie waren per boot kunnen ontsnappen aan het LTTE vanuit Pokkanai waar toen hevig werd gevochten. Pokkanai werd de dag nadien veroverd door het SLA. Na één nacht werd u naar een school gebracht te Kodikamam waar u vijf dagen verbleef. U werd nadien een kleine twee weken vastgehouden in een school te Jaffna. Van daaruit werden verschillende LTTE-strijders naar detentiekampen gebracht, u bleef echter onder de radar want had uw uniform en wapen kunnen verstoppen voor u zich overgaf. Een oom slaagde erin u vrij te kopen van het SLA door een militair om te kopen. Hierdoor werd u nooit als strijder geïdentificeerd

en nooit naar een rehabilitatiekamp gestuurd. U verbleef daarna bij een nicht. Uw ouders verbleven wel korte tijd in een kamp en kwamen in augustus 2009 vrij. Nadien bent u met uw ouders teruggekeerd naar Jaffna en woonde u weer in Valvetthithurai, Jaffna. U begon weer als visser te werken. Op 9 november 2014 bent u gehuwd met Ku. Ag.. Uw echtgenote is intussen van een dochter bevallen, na uw vertrek uit Sri Lanka. In die periode kende u geen problemen.

Begin 2015 kwam Se. (Che.), een ex-LTTE-er en de vroegere nummer twee van de Zeetijgers, naar uw dorp. Hij vergezelde D. D., die het dorp bezocht in het kader van de nakende presidentsverkiezingen. Deze Se. herkende u en vroeg u naar uw wedervaren sinds de oorlog. U bekende aan hem nooit in een rehabilitatiekamp te hebben gezeten en dat u was vrijgekocht. U besepte niet dat Se. intussen eigenlijk samenwerkte met het leger. Op 15 januari 2015 kwamen militairen, CID en EPDP-leden naar uw huis op zoek naar u. U was toen toevallig op bezoek bij uw oom. Ze bedreigden uw zwangere vrouw. U dook onder op verschillende plekken in Sri Lanka. Intussen vernam u dat de autoriteiten u nog waren komen zoeken en uw vrouw geslagen hadden, en documenten hadden afgenomen van uw ouders. Uw oom hielp u het land te verlaten.

Op 8 maart 2015 nam u een vlucht met een onbekende bestemming. U bereikte daarna Senegal vanwaar u enkele dagen nadien een andere vlucht nam met vermoedelijke bestemming Kaapverdië. U bereikte Brussel per vliegtuig op 14 maart 2015. U werd aangetroffen in het bezit van een vals Indiaas paspoort en een vals visum en tegengehouden. U diende op 14 maart 2015 in het gesloten centrum van Caricole een verzoek om internationale bescherming in. Ook na uw vertrek zijn militairen nog naar uw huis gekomen en dat van uw familieleden op zoek naar u, ze mishandelden hierbij uw vrouw en namen documenten in beslag. U werd intussen vrijgelaten uit het gesloten centrum.

U legde volgende stukken neer ter staving van uw verzoek om internationale bescherming: uw originele vissersidentiteitskaart uitgereikt in 2003, uw originele NIC (identiteitskaart) uitgereikt in 2001, een medisch attest van de centrumdokter inzake uw littekens, een geattesteerde kopie van uw geboorteakte, kopies van de identiteitskaarten van uw ouders, kopie van een Family Card van een Welfare Center, een foto van uw huwelijk, originele brieven van de voorzitter van de Fisherman's Co-Op Mullaitivu dd. 23/03/2015, van de grama niladhari VVT North West dd. 19/05/2015, van de Aathikovalady visserscoöperatieve dd. 26/03/2015, en van de grama niladhari Chemmelai dd. 22/03/2015, een kopie van uw vaders kaart als mindervalide, foto's van uw broer, moeder en zus, en twee foto's van uw verdwenen zus. Uw administratief dossier bevat een kopie van het vervalste Indiase paspoort met nagmaakt Italiaans visum waarmee u naar België reisde.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U lieert uw ingeroepen vrees met uw lidmaatschap in het verleden van het LTTE, waar u stelde deel te hebben uitgemaakt van de **Zeetijgers (Kadal Puli)**, **meer bepaald van de inlichtingendienst (pulanaaivuthurai) van deze eenheid**. Ondanks dat u geen bewijsstukken neerlegt van uw betrokkenheid bij LTTE en de Zeetijgers, dient te worden vastgesteld dat deze door u aangehaalde activiteiten in het LTTE niet in twijfel worden getrokken en dus als geloofwaardig worden beoordeeld. Uw verklaringen dienaangaande zijn gedetailleerd en omstandig, alsook geeft u blijk van een goede kennis van de werking van het LTTE en de Zeetijgers, en van de laatste oorlog (zgn. eindstrijd van 2009) in de Vanni-regio.

Zo was u goed op de hoogte van de oprichting van de Zeetijgers, structuur en verschillende afdelingen; kende u namen van verschillende bekende leiders en kaderleden binnen de LTTE en hun verantwoordelijkheden (CGVSII p. 3); wist u waar verschillende basissen van de Zeetijgers zich bevonden; kon u uitleggen welke opleidingen u volgde tijdens de basistraining, welke wapens u leerde hanteren en welke oorlogstactieken u aanleerde (CGVSI p. 8-9); kon u uitleggen welke zware wapens gebruikt werden en welke types boten de Zeetijgers hadden, en hoe ze die konden verbergen voor het leger (CGVSI p. 12; CGVSII p. 4-5); wist u ook welke types boten de Srilankaanse marine inzette bij confrontaties (CGVSII p. 5); kon u uitleggen welke militaire tactieken de Zeetijgers toepasten bij het uitvoeren van aanvallen op het SLA; was u op de hoogte van de rol en werkwijze van de Black Sea Tigers (zelfmoordcommando); en was u op de hoogte van het verloop van de laatste oorlog tijdens de eindstrijd in de Vanni. Verder blijkt u over een uitgebreide kennis te beschikken over een LTTE-gevangenenkamp waar u ongeveer zes maanden hebt gewerkt; en kon u gedetailleerde verklaringen afleggen over commandant Soosai, de leider van de Zeetijgers, en gebeurtenissen in zijn persoonlijk leven.

Het UNHCR (UN High Commissioner for Refugees) benadrukt in zijn *Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Sri Lanka* van 21 december 2012 dat personen die verdacht worden van banden met het LTTE, waaronder ook voormalige LTTE strijders of andere medewerkers, zoals u, als een mogelijk risicoprofiel worden beschouwd. Aansluitend hierbij stelt UNHCR ook dat 'rehabilitees' (vroegere LTTE leden die na de oorlog in rehabilitatie- of detentiecentra werden vastgehouden) na hun vrijlating blijvende problemen kunnen ondervinden met de autoriteiten. Hoewel u stelt geen 'rehabilitée' te zijn aangezien u nooit werd gedetineerd onder dit programma, oordeelt het Commissariaat-generaal dat u terecht een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren in het geval van een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst.

Desalniettemin dient te worden vastgesteld dat u tijdens uw opeenvolgende persoonlijke onderhoud op het Commissariaat-generaal duidelijk hebt getracht de rol van uw groep in het LTTE (Zeetijgers) en bijgevolg ook uw eigen rol in het LTTE, meer bepaald binnen een LTTE-gevangenenkamp, te minimaliseren.

Zo verklaarde u direct na uw opleiding gedurende een zevental maanden tewerkgesteld te zijn in een LTTEgevangenenkamp genaamd **Kilo 7/Tango 7 te Vallipunam**, u overnachtte daar ook in die periode (CGVSI p. 8, 10; CGVSII p. 3). Het kamp lag in de buurt van de Pillayar-tempel (CGVSI p. 10; CGVSII p. 8). U gaf tijdens uw tweede persoonlijke onderhoud volgende bijkomende informatie over het gevangenenkamp (CGVSII p. 8): de omheining bestond uit een lichte metalen plaat; er woonden weinig mensen in de buurt. De cellen hadden tralies, er waren 4 ronde hutten waar verhoord werd, en drie bunkers en een magazijn met twee kamers; achter het magazijn bevond zich een gevangenis met cellen. Er waren 9 cellen, elke cel had vier gevangenen. De grootte van de cellen bedroeg 8 bij 15 voet. Ze sliepen op een mat van palmtakken, in de cel was een 'commandotoilet'. Het kamp kende veertien bewakers, er konden een vijftigtal gevangenen in worden ondergebracht (CGVSI p. 11).

Volgens u was het gevangenenkamp een detentiekamp voor (ex-)Tijgers die misstappen hadden begaan, personen die wilden ontsnappen uit de Tijgers werden naar daar overgebracht (CGVSI p. 10; CGVSII p. 3; CGVSIII p. 11). U vermeldt dat burgers niet wisten wat voor kamp het was, maar wel dat Zeetijgers wisten dat het een kamp was voor rapportage van misstappen begaan door LTTE-ers (CGVS III p. 11). U gaf tijdens het derde onderhoud nog voorbeelden van dergelijke misdrijven: personen die een relatie hadden met een vrouw, het na verlof zich niet terug melden, verlaten van de basis zonder toestemming, nuttigen van betel (CGVSIII p. 11). U stelde dat gevangenen er maar enkele weken zaten in kader van het onderzoek naar hun misdrijf, nadien werden ze naar andere gevangenschappen of kampen overgebracht, maar u zou niet weten om welke kampen dat gaat (CGVS III p. 10-11). Burgers of andere soorten gevangenen zoals leden van andere groeperingen werden er nooit opgesloten in dit kamp. Gevangenen werden ook aan de ketting vastgebonden en deden klusjes in het kamp, bijvoorbeeld werken in de keuken of kokosbomen omhakken.

Het was een gevangenis voor voorarrest, er werden voornamelijk ondervragingen gedaan, Ki. maakte de rapporten op, zo verklaarde u in het tweede onderhoud (CGVSII p. 8). Ondervragingen werden gedaan door Ki. en soms Ta., uw oversten, zelf was u daar nooit bij (CGVSII p. 10-11). U stelt dat de ondervragingen altijd 'netjes' gebeurden; mishandelingen hebt u er niet gezien, wat dan weer weinig geloofwaardig is gezien de beperkte grootte van het kamp en het feit dat u er bijna continu verbleef aangezien u er overnachtte en er bijna niet buitenging. U ging slechts af en toe naar buiten om iets te gaan kopen in een winkel (CGVSI p. 10; CGVSII p. 9). U was gewapend, maar had geen uniform en kon het kamp vrij in en uit (CGVSII p. 10; CGVSIII p. 12). Jullie brachten trouwens zelf de gevangenen naar de verhoorkamer en terug, zo verklaarde u in uw tweede persoonlijk onderhoud (CGVSII p. 10). Het is dus niet aannemelijk dat u van mishandelingen van gevangenen niks zou gemerkt hebben. Geconfronteerd met informatie over mensenrechtenschendingen in dergelijke detentiekampen geeft u aan dat deze niet plaatsvonden tijdens uw periode, of alleszins niet in uw aanwezigheid (CGVSII p. 11). U ontkende ooit mishandelingen te hebben gezien. Opgemerkt dat er algemeen gesteld net tijdens de onderzoeksfase van een misdaad wel meer risico is op foltering, om bijvoorbeeld mensen misdaden te doen bekennen, antwoordde u alleen dat niet te weten (CGVSII p. 11). Wanneer hierop verder werd doorgevraagd stelde u zelf geen vragen te hebben mogen stellen aangezien u dan ook zweepslagen riskeerde, niet alleen de gevangenen. Gevraagd waarom gevangenen toch zo vaak probeerden te ontsnappen gezien de volgens u goeie behandeling verklaarde u dat ze schrik hadden, dat ze tijdelijk bij jullie zaten en nog hun straf elders zouden moeten uitzitten. U ontkende dat ze probeerden te vluchten voor mogelijke mishandeling of foltering, iets wat niet geloofwaardig is gezien de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (CGVSII p. 11). Tijdens het derde onderhoud verklaarde u dan wel van uw oversten gehoord te hebben dat gevangenen aan de ketting werden gelegd, of dat ze naar ondergrondse bunkers werden gebracht, maar dit zou jullie meegedeeld zijn als waarschuwing geen misstappen te begaan, opnieuw een weinig aannemelijke verklaring (CGVS III p. 13). U zou ook niet geweten hebben of uw oversten bij dergelijke straffen betrokken waren.

U stelt geen bewaker of cipier te zijn geweest, uw taak was onder meer het overbrengen van de gevangenen naar de bewakers die ze vervolgens opsloten, hen in en uit de cel halen bij ondervragingen, het rondbrengen van eten, samen met uw drie collega's, en 's nachts op wacht staan. U had wel een leidinggevende functie over uw drie collega's (CGVSI p. 14; CGVSII p. 9-11). Uw taken als verantwoordelijke over de andere drie collega's (Am., E.r. en E.n.) waren het verdelen van het maandelijks budget, opmaken van de bewakingsplanning en elke ochtend het opmaken van de takenlijst. U bleef doorheen de verschillende persoonlijke onderhouden echter vaag over het verschil in taken dat uw team kreeg opgelegd en dat de tien anderen, die u bewakers noemde, kregen. U hebt geen weet van de andere taken van de tien bewakers want u had geen contact met hen, enkel uw chef had dat. Waarom dit zo was kan u niet verduidelijken. Zij waren ook diegenen die ontsnapte gevangenen terug gingen zoeken en ophalen, niet u (CGVSII p. 9), zo beweerde u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud, terwijl u initieel aangaf ook ingezet te zijn geweest voor het zoeken van ontsnapte gevangenen. Als jullie hen vonden overhandigden jullie hen aan de bewakers of leidinggevend, waarna ze werden overgebracht naar een zwaarder strafdok (CGVSI p. 11). Om verduidelijking gevraagd antwoordde u dat jullie ontsnappingen meldde aan de bewakers die dan de ontsnapten gingen zoeken, maar iets verder in het onderhoud beweerde u dan weer dat jullie toch meegingen om hen te zoeken maar ze dan overdroegen aan de andere groep, waarna ze werden overgedragen aan andere strafkampen (CGVSII p. 11, 12). In het derde onderhoud beweerde u zelfs dat er geen gevangenen ontsnapte waren in de periode dat u er dienst deed, opnieuw een wijziging in uw verklaringen (CGVS III p. 13).

In het derde persoonlijk onderhoud bood u niet meer duidelijkheid over de precieze rol die uw team van vier personeelsleden had en het verschil tussen uw taken en rol en dat van de andere tien personeelsleden, met wie jullie naar eigen zeggen geen contact hadden (CGVSIII p. 10). U stelt dat zij ander werk deden dan jullie, maar wat kon u niet zeggen, opnieuw een ontwijkend antwoord. Jullie konden ook niet zien wat zij deden aangezien er een hek tussen jullie was (CGVS III p. 10). U nogmaals gevraagd wat de taak was van de andere tien personen die er werkten blijft u herhalen dit niet te weten, enkel dat ze ook Zeetijgers waren (CGVSIII p. 12). U geeft alweer een ontwijkend antwoord. U gevraagd wat dan precies uw taak was in dat gevangenenkamp antwoordde u dat jullie taak enkel was de gevangenen te verzorgen (CGVSIII p. 12). U diende er wel voor te zorgen dat de gevangenen niet konden ontsnappen. Gevraagd hoe u dat moest doen, u had immers geen geweer beweerde u nu plots, antwoordde u weerom ontwijkend dat er "niemand was ontsnapte in uw periode". U geconfronteerd met uw eerdere verklaring dat u stelde wel gewapend te zijn geweest corrigeerde u plots uw antwoord en beweerde u dat u niet mocht schieten, ook al had u een geweer (CGVSIII p. 13). Aldus kan worden vermoed dat u wel gewapend was in dat kamp, maar dit blijkt probeerde te verdoezelen tijdens uw laatste persoonlijk onderhoud.

U werd naar eigen zeggen na de basistraining geselecteerd voor de inlichtingendienst door Ta. en Ki., samen met drie mederekruten. Ki. werd uw directe overste en leider van de bewakers, zijn hoofd was Ta.. De inlichtingendienst van de Zeetijgers werd toen geleid door Vinayagam (CGVSI p. 10-11; CGVSII p. 2; CGVSIII p. 9). U stelt niet zelf gekozen te hebben voor de inlichtingendienst of wat de vereisten waren om gekozen te worden. Hieraan kan maar weinig geloof worden gehecht. Men kan er immers van uitgaan dat het LTTE voor de bewaking en andere taken die in dergelijk kamp worden uitgevoerd niet zomaar eender welke rekrute zou aanduiden en de voorkeur zou geven aan rekruten die hiervoor bijzonder geschikt waren, zowel op vlak van fysieke als mentale kracht, te meer u zelf ook verklaarde tijdens deze periode te hebben gewerkt voor de inlichtingendienst van de Zeetijgers. Gevraagd waarvoor de afdeling inlichtingendienst van de Zeetijgers verantwoordelijk was gaf u onmiddellijk aan dat u geen verantwoordelijke functie had en enkel gevangenen verzorgde (CGVSII p. 3), wat geen antwoord is op de vraag en bovendien blijkt hieruit nogmaals dat u geen duidelijk zicht wil bieden op uw rol en taken binnen deze dienst. Ook wat de andere taken zijn van de inlichtingendienst van de Zeetijgers weet u niet. Dat werd niet aan jullie bekend gemaakt, zo stelt u, alweer een ontwijkend antwoord (CGVSII p. 3). Uit de beschikbare informatie komt tevens naar voor dat het als onwaarschijnlijk wordt gezien dat iemand die stelt maar een lagere rang te hebben gehad binnen de Zeetijgers de functie zou hebben gekregen van (tweedelijs-) bodyguard van de Zeetijgerleider Soosai. Verder gevraagd wat uw afdeling deed geeft u daarop aan dat deze rapporteerde over de gevangenen aan Ta., die dit vervolgens doorgaf aan Vinayagam (CGVSII p. 3). U geeft aan verder niet te weten wat de taken en verantwoordelijkheden waren van de afdeling inlichtingendienst, opnieuw een ontwijkend en weinig aannemelijk antwoord, gezien de beschikbare informatie over de LTTE en de inlichtingendienst. Hoewel u slechts een zestal maanden zou gewerkt hebben in dergelijk kamp kan verwacht worden dat u voldoende op de hoogte bent van de werking en activiteiten van iedereen die in dit kamp tewerkgesteld was. Uit voorgaande blijkt dat u geen duidelijk zicht wil bieden over het soort kamp waar u tewerkgesteld was, over welke gevangenen daar werden opgesloten, over de behandeling die gevangenen er kregen en over uw precieze rol en taken als lid van de inlichtingendienst dat daar tewerkgesteld werd.

U voldoet hiermee niet aan de medewerkingsplicht die op uw schouders rust als verzoeker van internationale bescherming om volledig zicht te bieden op uw achtergrond en asielmotieven. Een verzoeker om internationale bescherming heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan het CGVS zodat deze kan beslissen over het verzoek. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over **alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas**. (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet met artikel 4, lid 1 en 2 van richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011). Door het verzwijgen van uw ware rol en taken en die van uw eenheid binnen de Zeetijgers en de LTTE heeft u op intentionele wijze gepoogd de Belgische autoriteiten te misleiden; op die manier verhindert u op fundamentele wijze het onderzoek van het CGVS en verzaakt u op flagrante wijze aan de medewerkingsplicht die op u rust. De hierboven uiteengezette tegenstrijdigheden, wisselende verklaringen, onduidelijkheden en oppervlakkige antwoorden zijn stuk voor stuk elementen die er op wijzen dat u uw werkelijk profiel en activiteiten deels tracht te verhullen. Hierbij kan worden toegevoegd dat het UNHCR in zijn richtlijnen van 21 december 2012 evenwel ook opmerkt dat asielaanvragen van personen die verdacht worden van banden met het LTTE, in het bijzonder voormalige kaderleden, ongeacht of zij betrokken waren bij militaire operaties, afhankelijk van de individuele omstandigheden van de asielaanvraag, moeten onderzocht worden op mogelijke uitsluiting van de vluchtelingenstatus. Een bijzondere aandacht moet volgens UNHCR hierbij worden besteed aan voormalige strijders van het LTTE. Het UNHCR stelt hierbij dat mogelijke uitsluiting op grond van het begaan van oorlogsmisdrijven en ernstige mensenrechtenschendingen, overeenkomstig artikel 1 F (a) van de Vluchtelingenconventie, van bijzonder belang is in de Sri Lankaanse context.

Niettegenstaande het bestaan in uw hoofde van een gegronde vrees voor vervolging, dient in het kader van onderzoek van uw asielmotieven bijgevolg tevens te worden nagegaan of artikel 1, par. F (a) van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 van toepassing is. Artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet stelt overigens dat een asielzoeker wordt uitgesloten van de Vluchtelingenstatus indien hij of zij valt onder artikel 1 D, E of F van de Vluchtelingenconventie, hetgeen ook van toepassing is op personen die wetens en willens hebben aangezet tot of anderszins hebben deelgenomen aan de in voornoemd artikel 1F

genoemde misdrijven of daden. Dit onderzoek spitst zich toe op uw activiteiten als bewaker/ logistiek personeelslid van een LTTE-detentiekamp Kilo7/Tango 7 in Vallipunam, beheerd door de inlichtingendienst van de Zeetijgers in de periode januari tot augustus 2007.

Artikel 1, F, lid a van het Verdrag van Genève stelt dat de bepalingen van het verdrag niet van toepassing zijn op een persoon ten aanzien van wie er ernstige reden zijn om te veronderstellen dat hij of zij een misdrijf tegen de vrede, een oorlogsmisdrijf of een misdrijf tegen de menselijkheid heeft begaan, zoals omschreven in de internationale overeenkomsten welke zijn opgesteld om bepalingen met betrekking tot deze misdrijven in het leven te roepen. Het statuut van Rome inzake het Internationaal Strafhof (Rome Statute of the International Court) van 17 juli 1998, geratificeerd door België, geeft de meest recente definities van oorlogsmisdrijven en misdrijven tegen de menselijkheid waarover het Internationaal Strafhof rechtsmacht heeft. Artikel 7 van het Statuut van Rome bepaalt dat "onder misdada tegen de menselijkheid een van de volgende handelingen verstaan wordt, indien gepleegd als onderdeel van een wijdverbreide of stelselmatige aanval gericht tegen een burgerbevolking, met kennis van de aanval: (a) moord; (b) uitroeiing; (c) slavernij; (d) deportatie of gedwongen overbrenging van bevolking; (e) gevangenneming of elke andere ernstige beroving van de lichamelijke vrijheid in strijd met de fundamentele regels van internationaal recht; (f) marteling; (g) verkrachting, seksuele slavernij, gedwongen prostitutie, gedwongen zwangerschap, gedwongen sterilisatie, of elke andere vorm van seksueel geweld van vergelijkbare ernst; (h) vervolging van een identificeerbare groep of collectiviteit op politieke, raciale gronden of gronden betreffende nationaliteit, op etnische, culturele of godsdienstige gronden of op grond van het geslacht, zoals nader omschreven is in het derde punt, of op andere gronden die algemeen ontoelaatbaar worden geacht krachtens het internationaal recht, in verband met in dit punt bedoelde handelingen of een misdada waarover het Hof rechtsmacht heeft; (i) gedwongen verdwijningen; (j) apartheid; (k) andere onmenselijke handelingen van vergelijkbare aard waardoor opzettelijk ernstig lijden of ernstig lichamelijk letsel of schade aan de geestelijke of lichamelijke gezondheid wordt veroorzaakt".

Oorlogsmisdrijven worden in artikel 8 van het Statuut van het Internationaal Strafhof gedefinieerd afhankelijk van de aard van het conflict. De Sri Lankaanse burgeroorlog die aanvatte op 23 juli 1983 en eindigde op 19 mei 2009, waaraan u deelnam als medewerker van de militaire afdeling, meer bepaald de inlichtingendienst van de Zeetijgers van het LTTE, wordt beschouwd als een niet-internationaal gewapend conflict in de zin van artikel 8, paragraaf 2, lid c en e van het Statuut van Rome. Binnen deze bepalingen, waarbij sprake is van een gewapend conflict dat niet internationaal van aard is, worden

oorlogsmisdaden gedefinieerd als ernstige schendingen van gemeenschappelijk artikel 3 van de Verdragen van Genève van 1949; en andere ernstige schendingen van de wetten en gebruiken die gelden in geval van gewapende conflicten die niet internationaal van aard zijn, binnen het gevestigde kader van internationaal recht. Art 8, par 2, lid c van het Statuut van Rome luidt als volgt: "In geval van een gewapend conflict dat niet internationaal van aard is, ernstige schendingen van artikel 3 van ieder van de vier Verdragen van Genève van 12 augustus 1949, te weten een van de volgende handelingen begaan tegen personen die niet rechtstreeks deelnemen aan de vijandelijkheden, waaronder leden van strijdkrachten die hun wapens hebben neergelegd en degenen die buiten gevecht zijn gesteld door ziekte, verwondingen, gevangenschap of andere oorzaken: i. geweldpleging gericht op het leven en de lichamelijke integriteit, inzonderheid alle vormen van moord, verminking, wrede behandeling en marteling; ii. aantasting van de persoonlijke waardigheid, inzonderheid vernederende en ontterende behandeling; iii. het nemen van gijzelaars; iv. het uitspreken van vonnissen en tenuitvoerleggen van executies zonder voorafgaand vonnis uitgesproken door een op regelmatige wijze samengesteld gerecht dat alle gerechtelijke waarborgen biedt die algemeen als onmisbaar worden erkend".

Opdat er van deelneming aan een in art. 1F van het Verdrag van Genève genoemd misdrijf sprake kan zijn, moet de asielzoeker individuele verantwoordelijkheid treffen. Het gegeven dat een persoon nooit zelf misdrijven zou hebben begaan volstaat niet om te besluiten dat de vreemdeling niet kan uitgesloten worden van de vluchtelingenstatus. Medeplichtigheid (cfr. art 25, §3, Statuut van Rome van 17 juli 1998) aan de in artikel 1, F beschreven misdrijven valt immers ook onder het toepassingsgebied van deze uitsluitingsclausule, dit voor zover werd gehandeld met kennis van de praktijken en de asielzoeker hierbij een substantiële of wezenlijke bijdrage heeft geleverd in de wetenschap dat zijn handelen of zijn verzuim te handelen het misdadig gedrag faciliteerde. Een persoon moet niet fysiek het misdrijf hebben begaan. Het aanzetten tot, helpen bij, medewerking verlenen aan, of anderzijds bijstand bieden teneinde het begaan van een misdrijf te vergemakkelijken kan volstaan (UNHCR, Guidelines on International Protection: Application of the Exclusion Clauses: Article 1F of the 1951 Convention relating to the Status of Refugees, 4 september 2003., nr.18; art 25,§3, Statuut van Rome van 17 juli 1998). In dit verband wordt nog gewezen op de uitspraak van het Joegoslavië-tribunaal dat in de Tadic-zaak (Prosecutor v. Tadic Judgment Case No. IT-94-1-T ICTY Trial Chamber 7 May 1997) heeft overwogen dat een verdachte strafrechtelijk verantwoordelijk kan worden gehouden voor zijn handelen wanneer is komen vast te staan dat hij bewust deelnam aan het begaan van een misdrijf en indien zijn deelname een rechtstreekse en wezenlijke invloed had op het begaan van het misdrijf door zijn daadwerkelijke steun hieraan gedurende, voorafgaande aan of volgend op het misdrijf (rechtsoverweging 692). Onder "wezenlijke invloed" verstaat het Joegoslaviëtribunaal dat de bijdrage een feitelijk effect heeft op het begaan van het misdrijf en dat het misdrijf hoogstwaarschijnlijk niet op dezelfde wijze zou hebben plaatsgevonden indien niemand de rol van de verdachte had vervuld (rechtsoverweging 688). Bovendien dient benadrukt te worden dat in de Strudac-zaak en Blaskic-zaak (Blaskic, Appeals Chamber, 29 juli, 2004, §45; Strudac, Trial Chamber, januari 2005, §349) uiteengezet wordt dat medewerking of bijstand verlenen kan bestaan uit praktische bijstand, aanmoediging of morele ondersteuning die een substantieel effect hebben op de uitvoering van het misdrijf.

Op 18 mei 2009 kwam er een einde aan de burgeroorlog in Sri Lanka met de overgave van het LTTE en de dood van de leider van deze organisatie, Vellupilai Prabhakaran. Sinds het einde van de jaren 1980 tot begin 2009 controleerde het LTTE grote delen van het Noorden en het Oosten van Sri Lanka. Het leidde er een de facto staat. In de gebieden die het controleerde bouwde het haar eigen systeem van rechtshandhaving, eigen belastingheffingen, eigen immigratiedienst, banken en sociale diensten uit. Ook het militaire apparaat, met een land-, zee- (Sea Tigers) en luchtmacht (Air Tigers) en een eigen militaire

inlichtingendienst (TOSIS) werd in die periode volledig uitgebouwd. Hierbij werd gretig gebruik of misbruik gemaakt van de periode van staakt-het-vuren (Ceasefire Agreement, CFA) dat begin 2002 werd afgekondigd tussen de regeringstroepen en het LTTE. Dat het LTTE dit staakt-het-vuren niet ernstig nam, bleek reeds in april 2003 toen ze de onderhandelingen tijdens het staakt-het-vuren eenzijdig stopzette. De Raad van de Europese Unie besliste op 29 mei 2006 om het LTTE als een terroristische organisatie te beschouwen. Om in haar politieke doelstellingen te slagen, maakte het LTTE immers gebruik van zowel militaire daden als van daden van terrorisme. In augustus 2006 herbegon de oorlog (Eelam IV of eindstrijd) na de afsluiting door het Sri Lankaanse leger van de A9 grensweg te Muhamalai.

Uit uw verklaringen afgelegd op het Commissariaat-generaal blijkt dat u in de periode januari-augustus 2007 tewerkgesteld was in een LTTE-gevangenenkamp dat gerund werd door de inlichtingendienst van de Zeetijgers en dat gelegen was in de regio Vallipunam. Het kamp stond onder supervisie van Vinayagam die de toenmalige leider was van de inlichtingendienst van de Zeetijgers. Uw directe overste was K./Ki., hijzelf rapporteerde aan Ta. die dan weer rapporteerde aan Vinayagam. In het kamp waar u diende werden LTTE-leden en -strijders opgesloten die verschillende misdrijven en interne LTTE-regels

overtreden hadden, bijvoorbeeld het eten van betel, het willen uitstappen uit LTTE, het willen huwen zonder toestemming etc. Burgers of Tamils van andere groeperingen werden er volgens uw verklaringen nooit opgesloten. Gevangenen probeerden soms te ontsnappen, waarna bewakers van het kamp (die met een tiental zouden geweest zijn) hen weer gingen vangen. U verklaarde initieel zelf te hebben meegeholpen aan het 'vangen' van ontsnapte gedetineerden. Hierna werden ze vaak vastgebonden met een ketting. Er werden ondervragingen gedaan van de gevangenen en rapporten opgesteld.

Inzake het kamp waar u stelde tewerkgesteld te zijn en dat u Kilo7 of Tango 7 noemde, wordt door objectieve informatie bevestigd dat rond maart 2009 inderdaad constructies te zien waren in de buurt van de Pillayartempel, waar u het kamp waar u werkte situeerde. Het kan hier mogelijk om een gevangenenkamp gaan. Uit de bijgevoegde informatie blijkt dat zich in de regio Vallipunam wel degelijk gevangenen- of detentiekampen van de LTTE bevonden. Eveneens wordt in de beschikbare informatie bevestigd dat om over deze informatie te beschikken, u betrokken moet zijn geweest bij de Zeetijgers; dit vormt dan ook een bevestiging van uw rekrutering bij de Zeetijgers en van uw verklaringen tijdens uw werkzaamheden in het detentiekamp toebehoord te hebben aan de inlichtingendienst van de Zeetijgers. Uit verdere informatie blijkt dat LTTE niet alleen tijdens de laatste oorlog van 2006-2009, maar ook al voordien, beschikte over detentiekampen waar personen werden opgesloten die verschillende overtredingen of 'misdaden' hadden begaan. Reeds in de jaren '80 en '90 probeerde LTTE 'verraders' binnen de eigen rangen te verwijderen, hierbij ging het zowel om leden van andere militante groepen, dissidente intellectuelen die hun beleid niet goedkeurden, aanhangers van TULF en India, Sri Lankaanse militairen of politieagenten, als personen die gelinkt werden aan het Indiase leger. Uit objectieve informatie blijkt er toen al sprake te zijn geweest van foltering in dergelijke detentiekampen, soms uitgevoerd door jonge rekruten van amper zestien jaar.

Zo blijkt verder uit objectieve informatie dat er verschillende gevangeniskampen van de LTTE operationeel waren in de regio van Vallipunam, onder andere Alpha Two, Tango Ten, Siddarthan Camp, Alpha Five. Victor Base 1 was volgens de informatie een geheim folterkamp gelegen in de regio Vallipunam, en er zouden nog verschillende andere Zeetijgerbases geweest zijn waar krijsgevangenen in brutale omstandigheden werden vastgehouden. Volgens beschikbare informatie zaten er de laatste jaren van het conflict ongeveer 1000 gevangenen in de regio van Vallipunam in dergelijke kampen. Het ging volgens de beschikbare informatie zowel om krijsgevangenen als Tamils die door LTTE als opposanten gezien werden. Volgens andere bronnen zouden er ook burgers opgesloten zijn in dergelijke detentiekampen. Zo wordt er in de bronnen melding gemaakt van een landbouwer die in april 2008 werd gearresteerd nadat LTTE te weten was gekomen dat hij zijn kinderen had laten vluchten om aan gedwongen rekrutering te ontkomen. Anderen werden opgepakt en opgesloten op verdenking van spionage voor de autoriteiten, India of het leger. Andere gevangenen waren Sri Lankaanse militairen die soms meerdere jaren werden vastgehouden.

Er was sprake van gedwongen arbeid van sommige gevangenen, evenals van folteringen en zelfs executies. Gevangenen werden soms van het ene naar het andere kamp overgebracht. Volgende foltermethoden werden gerapporteerd: slaan met staven, snijwonden met allerlei scherpe voorwerpen, chilipoeder in de ogen, lichaamsopeningen en voorhuid aanbrengen, en het gebruik van elektrische schokken. Er zijn berichten van executies van gevangenen en van het verbranden van de lichamen, zeker tegen het einde van het conflict, om alle sporen van deze misdaden te doen verdwijnen.

Volgens de informatie hebben krijsgevangenen later verklaard dat leden van TOSIS (Tiger Organisation Security Intelligence, de inlichtingendienst van de LTTE onder leiding van Pottu Amman) wrede fysieke en psychologische methoden hebben gebruikt om informatie van gevangenen te verkrijgen. Uit de informatie blijkt ook dat een zekere **Vinayagam**, alias Mike 04, in de regio actief is geweest als kader van de Zeetijgers en inderdaad betrokken was bij de inlichtingendienst onder Pottu Amman in de jaren '90. Volgens de beschikbare informatie had Vinayagam goeie banden met zowel Soosai als Pottu Amman. Uit de informatie blijkt Pottu Amman sinds eind jaren '80 het hoofd te zijn van de inlichtingendienst TOSIS en dat hij het was die de dienst ontwikkelde tot een performante en geduchte organisatie. Andere toen bestaande intelligence units van de LTTE vielen eind jaren '80 allemaal onder TOSIS. Uit de informatie blijkt ook dat de dienst later werd onderverdeeld in twee grotere eenheden, de militaire intelligence en de nationale intelligence. Kaders die tot deze diensten wilden behoren werden zorgvuldig geselecteerd op hun achtergrond, nieuwe rekruten dienden ook een intensieve training te volgen gedurende een jaar. Pottu Amman stond bekend als een zeer trouwe en loyale aanhanger van Prabakharan. Hij aarzelde tevens niet om personen die hij als verdacht beschouwde, zelfs hogere kaders, op te sluiten en te (laten) folteren. Aldus kan gesteld worden dat mishandeling en foltering gekende praktijken waren in de diensten die gelinkt waren aan Pottu Amman en de inlichtingendiensten en vastgesteld kan worden dat deze verantwoordelijk geacht kunnen worden voor misdrijven tegen de menselijkheid en betrokkenheid bij diverse oorlogsmisdaden. Informatie hierover werd toegevoegd aan het administratief dossier.

Gezien deze informatie en uw geloofwaardige verklaringen over uw betrokkenheid bij de Zeetijgers en gedetailleerde kennis van een LTTE-gevangenenkamp bestaat een sterk vermoeden dat u eveneens betrokken bent geweest bij de onmenselijke of vernederende behandeling en mogelijk zelfs marteling van gevangenen, waarbij het niet alleen zou gaan om gevangene LTTE-leden, maar ook krijgsgevangenen en mogelijk zelfs burgers. Een ernstig vermoeden bestaat dan ook, gezien uw vage en ontwijkende antwoorden bij de vraagstelling over uw exacte rol en verantwoordelijkheden, dat u hier meer mee te maken heeft dan u zelf wil aangeven en een substantiële bijdrage bood aan het plegen van deze misdrijven.

Zo blijkt uit uw verklaringen dat u wist dat er personen, alleen LTTE-leden volgens u, werden opgesloten die bepaalde overtredingen hadden begaan (CGVSI p. 10; CGVSII p. 3, 11; CGVSIII p. 10). Het ging hierbij om overtredingen als het bijvoorbeeld het eten van betel, het aangaan van een ongeoorloofde relatie, het verliezen van hun cyanidecapsule. U wist ook dat er ondervragingen gebeurden in dit kamp, volgens u vonden er voornamelijk verhoren plaats zelfs (CGVSII p. 8, 10; CGVSIII p. 12). Rapporten werden opgesteld op basis van de verklaringen van de gevangenen door uw chefs (CGVSI p. 10; CGVSII p. 3). U bracht zelf de gevangenen naar en van de cel bij een ondervraging. De ondervragingen werden volgens u gedaan door uw chefs, Ki., Ta. en Vinayagam, die zelf betrokken was bij de inlichtingendienst. U wist dat gevangenen die ontsnapt waren en teruggevonden werden naar zwaardere strafkampen werden overgebracht (CGVSI p. 11; CGVSII p. 10). Ontsnapte gevangenen werden vaak aan een ketting vastgebonden (CGVSII p. 8). U wist dat er andere gelijkaardige gevangenisstraffen waren ook al had u ze nooit met eigen ogen gezien, zo beweerde u (CGVSII p. 10; CGVSIII p. 11). Volgens u vielen die vooral onder de inlichtingendienst. U vermeldde zelf dat het simpelweg eten van betel bestraft werd met negen maanden opsluiting en dwangarbeid (CGVSIII p. 11). Tijdens het derde onderhoud gaf u aan tijdens uw dienstperiode daar gehoord te hebben dat er gewelddaden werden gepleegd tegen de gevangenen, u hoorde dat sommigen naar een ondergrondse bunker gingen, anderen werden aan een ketting vastgebonden (CGVSIII p. 14). Soosai zou degene zijn die besliste over het lot van gevangenen die misstappen begingen. Dit zou als waarschuwing meegedeeld zijn aan jullie, u riskeerde zelf ook dergelijke straffen indien u een misstap beging. Uw bijdrage als bewaker/logistiek personeel waarbij u instond voor het overbrengen van gevangenen, voor het helpen oppakken van ontsnapte gevangenen zoals u initieel verklaarde, en voor het dagelijks beheer van het gevangenenkamp dient gezien te worden als een substantiële bijdrage aan de opgesomde misdrijven tegen de menselijkheid en oorlogsmisdaden. Uw minimaliseren en verklaringen van niet-betrokkenheid zijn niet aannemelijk. Aldus zijn er ernstige redenen om aan te nemen dat u geen licht werpt op uw precieze daden, rol, verantwoordelijkheden en rang binnen de organisatie omdat u nauwer betrokken bent bij deze misdrijven dan u wenst toe te geven.

Gelet op uw verklaringen over wat u wel deed kan sowieso gesteld worden dat u door uw handelen medewerking heeft verleend of bijstand hebt geboden en derhalve medeverantwoordelijk bent aan de onwettige detentie, vernederende en mensonterende behandeling en zelfs foltering van gevangenen, waarbij het niet alleen zou gegaan zijn om LTTE-leden en kaders, maar ook om krijgsgevangenen en mogelijk zelfs burgers.

Als verschoning voor uw tewerkstelling in een LTTE-detentiekamp gaf u aan ingedeeld te zijn geweest bij de inlichtingendienst en dat u daar geen enkele zeg in had. U wist ook bij uw rekrutering dat u als strijder ging opgeleid worden (CGVSII p. 7). Gevraagd of u ooit had aangegeven dat u geen strijder wou zijn gaf u aan dat iedereen de basistraining moest doen, dat je pas nadien je wensen kon bekendmaken. In uw geval was dat echter niet meer mogelijk aangezien het dan een andere tijd was, en het geen moment was om je wensen kenbaar te maken (CGVSII p. 7).

Verschillende elementen doen aan voorgaande verklaringen twijfelen. Er kan vooreerst ernstig worden getwijfeld aan uw verklaring onder dwang te zijn ingelijfd bij LTTE, dit in september 2006 (CGVSI p. 7). U zou zich toen aangeboden hebben bij de politieke afdeling nadat uw jongere zus het risico liep gedwongen te worden meegenomen door LTTE. Zo blijkt uit uw voorgeschiedenis dat uw familie al in het verleden zwaar te lijden had onder de oorlogssituatie in het land. Zo was uw vader in het verleden al slachtoffer geweest van het SLA, die hem zwaar geslagen hadden toen hij een opgelegd visverbod uit economische noodzaak had geneerd (CGVSI p. 2). Uw vader was dermate zwaar mishandeld dat hij sindsdien niet meer kon werken en u diende sindsdien in te staan voor het gezin door te gaan werken. Bovendien was ook uw broer al gewond geraakt tijdens een aanval met een Kbir, u legde van uw broer foto's neer waarop te zien is dat hij een groot litteken heeft op zijn buik (CGVSII p. 6). Daarnaast waren jullie al verschillende keren ontheemd als gevolg van het conflict in het land (CGVSI p. 5). Dit alles kan hebben bijgedragen tot uw beslissing zich uiteindelijk aan te sluiten bij het LTTE. Tot slot was u naar eigen zeggen al vijftientig toen u bij LTTE diende te gaan, toch een leeftijd waarbij men zich niet meer makkelijk laat beïnvloeden of dwingen tot handelingen die men niet wil stellen. Daarnaast bent u afkomstig uit Valvetthithirai, de regio van herkomst van LTTE-leider Prabakaran, en behoort u tot dezelfde visserskaste 'kariyar' (CGVSII p. 6). Aldus was er op zijn minst al een grote vertrouwdheid met

de figuur Prabakharan. Uit objectieve informatie waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt ook dat veel leden van de Zeetijgers tot deze kaste behoorden. Er kan dan ook vermoed worden dat u wel bereid was tot LTTE toe te treden en deze beslissing bewust en vrijwillig hebt genomen, om zo bij te kunnen dragen aan de strijd van LTTE tegen de onderdrukking van de Tamils door de Srilankaanse politieke en militaire autoriteiten.

Verder blijkt uit objectieve informatie dat de Zeetijgers van cruciaal belang waren voor de strijd van de LTTE tegen de Srilankaanse overheid. Filmpjes van succesvolle aanvallen van de Zeetijgers op schepen van de Srilankaanse marine werden verspreid en op internet geplaatst en hielpen zo mee bijdragen aan de propagandamachine die LTTE had opgezet om steun bij de Tamilbevolking te verhogen en nieuwe rekruten aan te trekken. Aldus kan worden aangenomen dat de Zeetijgers en hun acties een diepe indruk zullen hebben nagelaten op de lokale bevolking en dan mogelijk vooral op de Tamiljongeren.

Het feit dat u ook al zo goed als direct na uw basisopleiding (u kreeg drieënhalve maand opleiding na uw rekrutering in september 2006) ingedeeld werd bij de inlichtingendienst van de Zeetijgers, zonder enige ervaring, en zonder hiervoor naar eigen zeggen bijzonder gemotiveerd te zijn is evenmin een realistische weergave van de manier van werken van een hiërarchisch gestructureerde organisatie als de LTTE, waarvan de Zeetijgers blijkens objectieve informatie een belangrijk onderdeel uitmaakten (CGVSI p. 9; CGVSII p. 2). Er kan worden vermoed dat u aldus ten eerste vrijwillig bent toegetreden, mogelijk zelfs eerder dan in 2006 zoals u beweerde, en dat u om in de inlichtingendienst ingedeeld te worden 'uw sporen zal verdienen' hebben en op zijn minst uw betrouwbaarheid voor de organisatie zal hebben moeten aantonen.

Ook het gegeven dat u na uw dienstperiode in het gevangenenkamp samen met uw drie collega's geselecteerd werd om tweedelijnsbewaking te doen van de opperste leider van de Zeetijgers, 'special commander' Soodai, wijst erop dat u wat betreft loyaliteit en betrouwbaarheid hoog stond aangeschreven (CGVSI p. 11). Soosai was immers in juli 2007 zwaar gewond geraakt bij een incident waarbij zijn motorboot gecrasht was en diende verschillende maanden te herstellen van zijn verwondingen. Pas in september 2007 zou hij weer zijn eerste publieke optreden gegeven hebben. U geeft zelf aan niet te weten waarom u met uw drie collega's van het gevangenenkamp geselecteerd werd voor de taak van de bewaking van Soosai (CGVSI p. 12; CGVSII p. 12). Hoewel het ging om tweedelijnsbewaking, waarbij u vooral de bewaking buitenshuis deed, kan men echter aannemen dat een dergelijke taak als bewaking van een van de belangrijkste leiders binnen de LTTE niet zal zijn toevertrouwd aan rekruten zoals u, die men volgens uw verklaring had moeten dwingen toe te treden en dus eigenlijk niet voor de volle 100% kon vertrouwen. Bovendien kan worden vermoed dat door uw tewerkstelling in het LTTE-gevangenenkamp voordien "uw sporen zal hebben verdienen, waardoor u mogelijk geselecteerd zou zijn voor de functie van de tweedelijnsbewaking van Soosai. Dit is opnieuw een indicatie dat u een hoger profiel had of andere activiteiten in het LTTE-gevangenenkamp. Uw positieve uitspraak over Soosai waarbij u aangaf dat u vindt dat hij vocht voor de bevrijding van de Tamils en zijn plicht tegenover het volk heeft vervuld doet dan ook vermoeden dat u niet onder dwang zou zijn toegetreden bij de Zeetijgers, meer bepaald de inlichtingendienst, maar dit vrijwillig deed (CGVSI p. 12).

Nergens uit uw verklaringen blijkt ook dat u zich op een of andere manier zou hebben verzet of dat u zich daadwerkelijk heeft proberen te onttrekken aan de taken die u in het gevangenenkamp werden opgedragen.

U handelde in het kamp in opdracht van uw overste, zo gaf u aan (CGVSII p. 9). Geconfronteerd met de vaststelling dat u geen duidelijk zicht bood op het verschil in taken tussen uw functie en die van de eigenlijke bewakers antwoordde u dat u zich binnen de LTTE niet mocht moeien met de job van een ander, en moest uitvoeren wat u werd opgelegd en dit ook deed (CGVSII p. 10). Het feit dat u handelde op bevel van een superieur onthief u echter niet van verantwoordelijkheid. Het feit dat u zou gedwongen zijn een verboden handeling te plegen kan voor een soldaat of strijder, die een oorlogsmisdaad en/of een misdaad tegen de menselijkheid pleegt, nooit een rechtvaardigingsgrond zijn.

U gaf ook aan dat u schrik had: zo had u in het gevangenenkamp van de verantwoordelijken al gehoord van geweld tegen de gevangenen (CGVSIII p. 13). De chefs zouden verteld hebben van een ondergrondse bunker, van mensen die aan de ketting werden gelegd, dit met de bedoeling ook u schrik aan te jagen en geen misstap te begaan. Het feit dat u schrik had voor represailles - bijvoorbeeld zelf zweepslagen krijgen - en aldus onder een zekere mate van morele dwang handelde, maakt evenmin uw gedragingen toelaatbaar en kan ook niet als afdoende verschoningsgrond voor uw handelen beschouwd worden. Gelet op bovenstaande vaststellingen waaruit blijkt dat u uw rol binnen het LTTE heeft trachten te minimaliseren, kan overigens ook aan de waarachtigheid van deze verklaringen getwijfeld worden. Bovendien is hier ook geen sprake van een onmiddellijke bedreiging voor uw leven bij het niet opvolgen van een bevel.

U verder gevraagd waarom u in de periode na het gevangenenkamp nog steeds bij LTTE actief was stelde u niet te hebben kunnen ontsnappen omdat LTTE burgers tegenhield om over zee te vluchten, ze schoten zelfs burgers neer die probeerden te ontsnappen (CGVSI p. 13). Dergelijke incidenten tijdens de eindfase van het conflict, meer bepaald tijdens de maanden januari-mei 2009 worden inderdaad bevestigd door objectieve informatie. Echter dient hierbij te worden genuanceerd dat u op dat moment geen burger was maar een nog steeds gewapende LTTE-strijder, die naar eigen zeggen ingezet werd voor het aanbrengen van voorraden als wapens en munitie naar de frontlinie.

U vermeldde tevens dat veel leiders van de Tijgers zich in de laatste strijd hadden overgegeven aan het leger, maar dit zou pas na april [2009] zijn gebeurd, in de laatste weken van de strijd toen u zich al had overgegeven (CGVSII p. 5). Nochtans blijkt uit objectieve informatie dat er ook in de periode voordien leden en kaderleden waren die zich hadden overgegeven en stelt u zelf gehoord te hebben van LTTE-ers die ontsnapt waren uit de regio (CGVSIII p. 17). Zeker na de val van de laatste Zeetijgerbasis Chellai in februari 2009 waren er kaders van de Zeetijgers die al ontsnapt waren aan de LTTE, anderen die probeerden te vluchten zouden gevangen genomen of zelfs gedood zijn. Ook blijkt uit objectieve informatie dat het begin 2009 al duidelijk was dat LTTE aan de verliezende kant stond. LTTE controleerde nog slechts een klein gebied, en bij de Zeetiigers waren ook al zware verliezen geteld, zowel qua kaders en strijders als qua materieel en basissen. U geeft zelf aan dat u dacht dat de oorlog niet meer te winnen was toen het SLA Mullaitivu veroverd had, uit de toegevoegde informatie blijkt dat dit op 25 januari 2009 gebeurde (CGVSII p. 14). Toch zou u nog doorgaan tot februari 2009, toen u naar eigen zeggen gewond bent geraakt. U stelde dat het gevaarlijk was om te vluchten en dat u daarom wachtte tot u met uw familie kon vluchten, wat aldus veiliger zou zijn voor u (CGVSIII p. 17). U besloot aldus 'gebruik' te maken van de aanwezigheid van uw familieleden om aldus minder verdacht te lijken voor het Srilankaanse leger. Aldus bleef u actief in het LTTE tot drie maanden voor het einde van de oorlog, en staakte pas uw activiteiten voor de Zeetijgers toen u zelf gewond geraakt was, naar eigen zeggen in februari 2009, met de aanvallen op de Chellai Zeetijgersbasis (CGVSI p. 13). Er kan dus worden vastgesteld dat u slechts uw activiteiten stopzette toen u gewond was geraakt, hieruit blijkt dan ook dat u een toegewijde strijder was. Gevraagd wat u zou gedaan hebben indien u niet gewond was geraakt stelt u niet te zijn durven vluchten uit schrik dat ze uw zus zouden rekruteren, terwijl u uw zus op dat moment al jaren niet meer gezien had en u dus geen enkele zekerheid had dat ze nog niet was gerekruteerd of erger (CGVS III p. 17). Uit uw gedrag blijkt geenszins dat u van plan was zich eerder aan de LTTE te onttrekken, ook al beweert u zelf van wel.

Op basis van uw verklaringen en op basis van objectieve en betrouwbare informatie die toegevoegd werd aan uw asiendossier dient dan ook geconcludeerd te worden dat er ernstige aanwijzingen zijn om aan te nemen dat u omwille van uw concrete betrokkenheid als bewaker van een LTTEgevangenenkamp dat viel onder de inlichtingendienst van de Zeetijgers medeverantwoordelijk bent voor en bewust hebt bijgedragen aan misdaden tegen de menselijkheid en/of oorlogsmisdaden zoals bepaald in artikel 7 en 8 van het Statuut van Rome inzake het Internationaal Strafhof van 17 juli 1998 en geen enkele omstandigheid u van uw individuele verantwoordelijkheid vrijstelt.

Om alle voorgaande redenen dient u te worden uitgesloten van bescherming onder de Vluchtelingenconventie in de zin van artikel 1, par. F (a) van de Conventie van Genève van 28 juli 1951. Om bovenvermelde redenen en op basis van art. 55/4 a) van de Vreemdelingenwet dient u tevens te worden uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus.

De voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze een ander licht kunnen werpen op de vaststellingen gedaan door het CGVS. Uw identiteitskaart, visserskaart, geboorteakte, kopies van de identiteitskaarten van uw ouders en hun family card bevestigen enkel uw identiteit en oorspronkelijke herkomst uit Jaffna. De gehandicaptenkaart en foto van uw huwelijk zijn net als de foto's van uw ouders, broer, en zussen hoogstens een aanwijzing van uw burgerlijke staat en de situatie van uw familieleden. De brieven van verschillende instanties die moeten aantonen dat u in Valveditthurai hebt gewoond en er als visser werkte vertonen een gesolliciteerd karakter. Ze werden opgesteld op vraag van uw familieleden, na uw vertrek uit Sri Lanka en hebben aldus maar weinig objectieve bewijswaarde.

Wanneer de Commissaris-generaal een persoon uitsluit van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus, moet hij overeenkomstig artikel 55/2, tweede lid en artikel 55/4, § 4 van de Vreemdelingenwet een advies verstrekken over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Het CGVS is van oordeel dat u noch direct of indirect mag worden teruggeleid naar Sri Lanka. Een verwijderingsmaatregel is dan ook niet verenigbaar met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Steunend op de artikelen 55/2 en 55/4 van de Vreemdelingenwet wordt u uitgesloten van de vluchtelingenstatus en uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In wat zich aandient als een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald op de schending van het redelijkheidsbeginsel, van de motiveringsplicht zoals bepaald in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de redelijke termijn.

In wat zich aandient als een tweede middel beroept verzoeker zich op artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), alsook op de schending van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat hij wel degelijk in aanmerking komt voor internationale bescherming.

Verzoeker vraagt in hoofddoel om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Er worden geen bijkomende stukken neergelegd.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

2.3.2.1. In de bestreden beslissing wordt verzoeker overeenkomstig artikel 1, F, (a) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet uitgesloten van de vluchtelingenstatus omdat hij bewust heeft deelgenomen aan of medeverantwoordelijk is voor ernstige, niet-politieke misdrijven. Door verzoekers concrete betrokkenheid als bewaker van een Liberation Tigers of Tamil Eelam (hierna: LTTE)-gevangenenkamp dat viel onder de inlichtingendienst van de Zeetijgers - waarvan geweten is dat het betrokken was bij de inlichtingendienst onder Pottu Amman en waarvan geweten is dat mishandeling en foltering gekende praktijken waren in deze diensten - is hij medeverantwoordelijk voor en heeft hij bewust bijgedragen aan misdaden tegen de menselijkheid en/of oorlogsmisdaden zoals bepaald in artikelen 7 en 8 van het Statuut van Rome inzake het Internationaal Strafhof van 17 juli 1998. Om dezelfde redenen wordt verzoeker op grond van artikel 55/4 van de Vreemdelingenwet uitgesloten van bescherming onder de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.2.2. Na lezing van het administratief dossier treedt de Raad de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij waar deze oordeelt als volgt: *“U lieert uw ingeroepen vrees met uw lidmaatschap in het verleden van het LTTE, waar u stelde deel te hebben uitgemaakt van de **Zeetijgers (Kadal Puli)**, meer bepaald van de inlichtingendienst (**pulanaaivuthurai**) van deze eenheid. Ondanks dat u geen bewijsstukken neerlegt van uw betrokkenheid bij LTTE en de Zeetijgers, dient te worden vastgesteld dat deze door u aangehaalde activiteiten in het LTTE niet in twijfel worden*

getrokken en dus als geloofwaardig worden beoordeeld. Uw verklaringen dienaangaande zijn gedetailleerd en omstandig, alsook geeft u blijk van een goede kennis van de werking van het LTTE en de Zeetijgers, en van de laatste oorlog (zgn. eindstrijd van 2009) in de Vanni-regio.

Zo was u goed op de hoogte van de oprichting van de Zeetijgers, structuur en verschillende afdelingen; kende u namen van verschillende bekende leiders en kaderleden binnen de LTTE en hun verantwoordelijkheden (CGVSII p. 3); wist u waar verschillende basissen van de Zeetijgers zich bevonden; kon u uitleggen welke opleidingen u volgde tijdens de basistraining, welke wapens u leerde hanteren en welke oorlogstactieken u aanleerde (CGVSI p. 8-9); kon u uitleggen welke zware wapens gebruikt werden en welke types boten de Zeetijgers hadden, en hoe ze die konden verbergen voor het leger (CGVSI p. 12; CGVSII p. 4-5); wist u ook welke types boten de Srilankaanse marine inzette bij confrontaties (CGVSII p. 5); kon u uitleggen welke militaire tactieken de Zeetijgers toepasten bij het uitvoeren van aanvallen op het SLA; was u op de hoogte van de rol en werkwijze van de Black Sea Tigers (zelfmoordcommando); en was u op de hoogte van het verloop van de laatste oorlog tijdens de eindstrijd in de Vanni. Verder blijkt u over een uitgebreide kennis te beschikken over een LTTE-gevangenenkamp waar u ongeveer zes maanden hebt gewerkt; en kon u gedetailleerde verklaringen afleggen over commandant Soosai, de leider van de Zeetijgers, en gebeurtenissen in zijn persoonlijk leven.

Het UNHCR (UN High Commissioner for Refugees) benadrukt in zijn *Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Sri Lanka* van 21 december 2012 dat personen die verdacht worden van banden met het LTTE, waaronder ook voormalige LTTE strijders of andere medewerkers, zoals u, als een mogelijk risicoprofiel worden beschouwd. Aansluitend hierbij stelt UNHCR ook dat 'rehabilitees' (vroegere LTTE leden die na de oorlog in rehabilitatie- of detentiecentra werden vastgehouden) na hun vrijlating blijvende problemen kunnen ondervinden met de autoriteiten. Hoewel u stelt geen 'rehabilitée' te zijn aangezien u nooit werd gedetineerd onder dit programma, oordeelt het Commissariaat-generaal dat u terecht een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren in het geval van een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst."

Niettemin dient te worden nagegaan of - zoals de commissaris-generaal in de bestreden beslissing concludeerde - verzoeker, gezien zijn functie als lid van de Zeetijgers van de LTTE, niet valt onder de toepassing van artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet *juncto* artikel 1, F, (a) van het Vluchtelingenverdrag.

2.3.2.3. Luidens artikel 1, F, (a) van het Vluchtelingenverdrag zijn de bepalingen van dit verdrag niet van toepassing op personen van wie er ernstige redenen zijn om te veronderstellen dat zij een misdrijf tegen de vrede, een oorlogsmisdrijf of een misdrijf tegen de menselijkheid hebben begaan.

Artikel 1, F, (a) van het Vluchtelingenverdrag is niet alleen van toepassing op personen die zelf een misdrijf tegen de vrede, een oorlogsmisdrijf of een misdrijf tegen de menselijkheid hebben gepleegd maar ook op personen die wetens en willens aanzetten tot of anderszins deelnemen hieraan.

Opdat er van deelneming aan zulk misdrijf sprake kan zijn, moet de vreemdeling individuele verantwoordelijkheid treffen, hetgeen inhoudt dat hij een substantiële bijdrage heeft geleverd aan het misdrijf, wetende dat zijn handelen of nalaten het misdrijf vergemakkelijkte (UNHCR, *Guidelines on international Protection: Application on the Exclusion Clauses: Article 1F of the 1951 Convention relating to the Status of Refugees*, 2003, p. 6). De uitsluitingsclausules van artikel 1, F, (a) en (b) van het Vluchtelingenverdrag betreffen bovendien niet enkel directe daders van dergelijke misdrijven, maar ook medeplichtigen, voor zover deze hebben gehandeld met kennis van de praktijken en geen enkele omstandigheid hen van hun individuele verantwoordelijkheid vrijstelt. Medeplichtigheid houdt in dat een artikel 1, F-misdrijf werd gepleegd - eventueel door iemand anders -, dat de persoon in kwestie een materiële bijdrage heeft geleverd, met een onmiddellijk effect op het misdrijf en dat hij de bedoeling had dat het misdrijf werd gepleegd.

Om tot de toepassing van artikel 1, F van het Vluchtelingenverdrag *juncto* artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet te besluiten, dient de actuele vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A van voormeld verdrag te worden onderzocht en wordt rekening gehouden met de verklaringen van de verzoeker waarbij de ernst van de gestelde daden wordt geapprecieerd rekening houdende met de functie van de persoon, zijn (mede)verantwoordelijkheid, de voorgehouden verschoningsgronden, en de eventuele strafrechtelijke veroordelingen, dit alles in het licht van de aan het administratief dossier toegevoegde informatie. De individuele verantwoordelijkheid van de betrokkene dient te worden beoordeeld in het licht van zowel objectieve als subjectieve criteria.

Gelet op de zware gevolgen die de toepassing van artikel 1, F met zich meedraagt, dient deze bepaling op restrictieve wijze te worden geïnterpreteerd. Inzonderheid met betrekking tot de vaststelling en de kwalificatie van de feiten dient de uitsluitingsclausule met de grootste omzichtigheid en op beperkende wijze te worden toegepast. Zij kan er immers toe leiden dat feiten worden vastgesteld en als misdrijven worden gekwalificeerd buiten de tussenkomst van de rechterlijke overheden en zonder nadere wetsbepaling (RvS 29 juli 1998, nr. 75.484).

2.3.2.4. *In casu* stelt de Raad vooreerst vast dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing motiveert dat verzoeker zijn rol bij de Zeetijgers, meer bepaald in het gevangenenkamp waar hij werkte, trachtte te minimaliseren. De Raad kan deze motivering echter niet bijtreden. Uit een lezing van de gehoorverslagen blijkt dat verzoeker telkens gelijklopende, gedetailleerde en doorleefde verklaringen heeft afgelegd over zijn functie en takenpakket tijdens zijn tewerkstelling in het gevangenenkamp Kilo 7/Tango 7 van de LTTE-Zeetijgers. In zoverre enkele kleine tegenstrijdigheden in verzoekers verklaringen kunnen worden teruggevonden, zijn deze niet van aard de algehele geloofwaardigheid van zijn verklaringen over zijn tewerkstelling in het gevangenenkamp te ondermijnen. De Raad wijst er bovendien op dat uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij slechts een periode van een achttal maanden (januari 2007 - augustus 2007) in het gevangenenkamp Kilo 7/Tango 7 was tewerkgesteld. Tevens blijkt uit verzoekers verklaringen dat zijn functie in dit kamp van beperkte aard was en dat de belangrijkste opdrachten werden vervuld door een andere groep van tien bewakers, die losstonden van de groep van vier bewakers waartoe verzoeker behoorde. Gezien de beperkte rol die aan verzoekers groep van vier bewakers werd toebedeeld, is het geenszins onaannemelijk dat verzoeker niet op de hoogte was van alle praktijken die in het gevangenenkamp Kilo 7/Tango 7 in de periode januari 2007 - augustus 2007 hebben plaatsgevonden. Zo was één van verzoekers taken het heen en terug brengen van gevangenen van en naar hun verhoor. Hoewel uit de informatie in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie', COI Case SLA 2019-001) blijkt dat er in dergelijke gevangenenkampen sprake was van foltering en mishandelingen van gevangenen, bevat deze COI Case geen informatie met betrekking tot de specifieke omstandigheden in het gevangenenkamp Kilo 7/Tango 7 in de periode januari 2007 - augustus 2007. Mede gelet op de restrictieve interpretatie die aan de toepassing van artikel 1, F van het Vluchtelingenverdrag dient te worden gegeven (zie *supra*), kan dan ook niet worden besloten dat verzoeker in het kader van zijn beperkte opdrachten binnen het gevangenenkamp Kilo 7/Tango 7 getuige moet zijn geweest van dergelijke foltering en mishandelingen, laat staan dat hij hier tijdens zijn relatief korte tijd van tewerkstelling zelf toe zou hebben bijgedragen (zie ook *infra*). Verzoekers beperkte takenpakket blijkt verder ook uit zijn verklaringen in verband met zijn tewerkstelling als bewaker voor Soosai. Immers, verzoeker fungeerde toen als een tweedelijnsbewaking en geenszins als een nauwe medewerker en/of bodyguard van Soosai. Ook nadien, toen verzoeker zich naar het front diende te begeven, beperkte zijn takenpakket zich tot die van supply-dienst. De veronderstellingen en vermoedens die in de bestreden beslissing worden aangehaald om te besluiten dat verzoeker zijn takenpakket bij de LTTE-Zeetijgers trachtte te minimaliseren, kunnen in het licht van de restrictieve interpretatie van artikel 1, F van het Vluchtelingenverdrag niet worden aanvaard. De Raad acht verzoekers verklaringen over zijn functie en takenpakket bij de LTTE-Zeetijgers voldoende coherent, gedetailleerd, doorleefd en duidelijk, zodat er geenszins aan de hand van veronderstellingen en vermoedens over het takenpakket van verzoeker moet worden aangenomen dat dit takenpakket in werkelijkheid uitgebreider zou zijn of dat verzoeker anderszins zijn rol bij de LTTE-Zeetijgers trachtte te minimaliseren.

2.3.2.5. Vervolgens stelt de Raad vast dat uit de beschikbare informatie in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat er tijdens de burgeroorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse leger in verschillende gevangenenkampen van de LTTE sprake was van foltering en mishandelingen. Echter, het administratief dossier bevat geen informatie met betrekking tot de specifieke toestand in het gevangenenkamp Kilo 7/Tango 7 in de periode januari 2007 - augustus 2007. Er dient dan ook te worden uitgegaan van verzoekers verklaringen inzake zijn kortstondige tewerkstelling in voormeld gevangenenkamp. Gelet op de restrictieve interpretatie die aan artikel 1, F van het Vluchtelingenverdrag dient te worden gegeven (zie *supra*), kan de commissaris-generaal dan ook niet worden bijgetreden waar hij op basis van de informatie in het administratief dossier en de geloofwaardigheid van verzoekers lidmaatschap van de LTTE-Zeetijgers en zijn tewerkstelling in het gevangenenkamp Kilo 7/Tango 7 besluit dat er *“een sterk vermoeden [bestaat] dat u eveneens betrokken bent geweest bij de onmenselijke of vernederende behandeling en mogelijk zelfs marteling van gevangenen, waarbij het niet alleen zou gaan om gevangen LTTE-leden, maar ook krijgsgevangenen en mogelijk zelfs burgers.”* Gelet op het voorgaande, waaruit blijkt dat verzoekers verklaringen over zijn tewerkstelling in voormeld gevangenenkamp wel degelijk voldoende coherent, gedetailleerd, doorleefd en duidelijk zijn, kan de commissaris-generaal evenmin worden bijgetreden waar hij besluit dat er *“Een ernstig vermoeden*

bestaat [...], gezien uw vage en ontwijkende antwoorden bij de vraagstelling over uw exacte rol en verantwoordelijkheden, dat u hier meer mee te maken heeft dan u zelf wil aangeven en een substantiële bijdrage bood aan het plegen van deze misdrijven." Zoals hoger reeds gesteld dient de toepassing van artikel 1, F van het Vluchtelingenverdrag op restrictieve wijze te gebeuren na een zorgvuldig onderzoek. Dat de commissaris-generaal enkel uitgaat van loutere vermoedens om te besluiten dat verzoeker medeplichtig is aan een in artikel 1, F, (a) van het Vluchtelingenverdrag genoemd misdrijf, en dit inzonderheid de hoge bewijslast die te dezen berust bij de commissaris-generaal, staat dan ook haaks op de zorgvuldigheidsplicht die op hem rust.

Gelet op hetgeen voorafgaat, dient besloten dat verzoekers takenpakket tijdens zijn kortstondige tewerkstelling in het gevangenenkamp Kilo 7/Tango 7 van de LTTE-Zeetijgers in de periode januari 2007 - augustus 2007 beperkt was tot het bewaken van het kamp, het bezorgen van voedsel aan de gevangenen, het heen en weer brengen van de gevangenen van en naar hun verhoor en het onderscheppen van ontsnapte gevangenen teneinde hen over te dragen aan de andere groep van tien bewakers. Zoals hoger reeds aangehaald houdt medeplichtigheid aan een artikel 1, F-misdrijf in dat de persoon in kwestie een materiële bijdrage heeft geleverd, met een onmiddellijk effect op het misdrijf en dat hij de bedoeling had dat het misdrijf werd gepleegd, waartoe, op basis van verzoekers verklaringen zoals deze blijken uit de verschillende gehoren bij het Commissariaat-generaal, vooralsnog niet kan worden besloten.

2.3.2.6. De Raad wijst verder op de informatie in het administratief dossier met betrekking tot de terugkeer van Tamils naar Sri Lanka (zie map 'Landeninformatie'), waaruit blijkt dat Tamils die gerelateerd zijn aan de LTTE, zoals verzoeker, het risico lopen om bij aankomst in Sri Lanka door de Sri Lankaanse autoriteiten te worden ondervraagd en gearresteerd. Met betrekking tot de aanleiding van verzoekers vertrek uit Sri Lanka, meer bepaald dat hij in 2015 in het kader van de campagne voor de presidentsverkiezingen in zijn dorp een ex-LTTE-leider, de op een na hoogste in rang van de Zeetijgers, tegenkwam kan enerzijds worden vastgesteld dat verzoeker zich over deze ontmoeting beperkt tot korte en weinig doorleefde verklaringen; anderzijds blijkt uit de gehoorverslagen eveneens dat verzoeker hier slechts kortstondig werd over ondervraagd en er door de dossierbehandelaar niet dieper werd ingegaan op deze feiten. Het komt dan ook gepast voor verzoeker in deze het voordeel van de twijfel te geven. Hoe dan ook staat verzoekers betrokkenheid bij de LTTE niet ter discussie zodat hij, in het licht van voornoemde informatie, ingeval van terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt op een onmenselijke behandeling in het kader van een mogelijke ondervraging en/of arrestatie door de Sri Lankaanse autoriteiten.

2.3.2.7. Gelet op wat voorafgaat, dient vastgesteld dat verzoekers profiel gerelateerd aan de Sri Lankaanse context bijgevolg toelaat te stellen dat er in zijn hoofd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 wegens zijn politieke overtuiging in aanmerking kan worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien december tweeduizend twintig door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER